

Inderlig ♩. = 52-66

1. Mes-ter, se u - væ - ret tru - er, og bøl - ge - ne slår mot sky.
 2. Mes-ter, med u - ro i hjer - tet jeg ber deg med angst i hu.
 3. Mes-ter, jeg red - ning har fun - net, for u - væ - ret er nå tyst.

For storm og for mør - ke jeg gru - er. O, hvor kan jeg sø - ke ly?
 Jeg li - der av sorg og av smer - te. O Her - re, o, frels meg du!
 Ja, so - len er at - ter opp - run - net, og him - len er i mitt bryst.

Kan du i så - dan - ne stun - der so - ve så trygt i fred?
 Strøm - mer av reds - ler og kva - ler fyl - ler min sjel og ånd.
 På li - vets stor - men - de vo - ver, Frel - ser, for - lat meg ei!

For vår båt kan i stor - mengå un - der og syn - ke i dy - pet ned.
 Se, jeg syn - ker om du ei be - fa - ler, o, rekk meg en hjelp - som hånd!
 Og når rei - sen for meg da er o - ver, jeg sa - lig må mø - te deg!

Og ha-vet og vin-den han by - de vil: Ti! Vær still!
Ti! Vær still! Ti! Vær still!

All-ting i him-mel og alt på jord, ja, eng-ler og djev-ler må

ly-de hans ord. Er han med i bå-te-ne, stol da på de kan ei i

sjø el-ler storm for-gå. Og ha - vet, vin-den han by - de vil: Ti! Vær still!

Ti! Vær still! Og ha - vet, vin-den han by - de vil: Ti! Ti! Vær still!